

Войтюк Марина Петрівна,
викладач кафедри
теорії та історії держави і права
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ
Петриченко Ірина Владиславівна,
здобувач вищої освіти
факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ

ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ СИСТЕМИ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

У сучасному світі гендерна рівність важлива не лише у соціальному, а й у професійному контексті, зокрема, у системі підготовки поліцейських. Акцентований напрям у державній політиці з розвитку вищої освіти управління виходить за рамки забезпечення лише знаннями та навичками. Він також передбачає урахування вікових, статевих та гендерних особливостей студентів і курсантів, які є майбутніми представниками правоохоронних органів.

Згідно з даними Національної поліції України (далі – НПУ) за останні 5 років у різних органах та підрозділах служби цивільного захисту працює приблизно 12,5% жінок від загальної чисельності особового складу. В апараті Державної служби з надзвичайних ситуацій ця цифра є вищою – 47,2%. Щодо Державної прикордонної служби, то 24% військовослужбовців є жінками, з яких 13% мають офіцерське звання У Національній гвардії України відсоткове співвідношення кількості військовослужбовців-жінок до кількості військовослужбовців-чоловіків становить 6,2% [1, с. 230]. У лавах Національної поліції України працює приблизно 21,8% жінок. Зазначені дані вказують на поступове зростання кількості жінок у сферах безпеки та оборони, але відображають існуючі різниці в розподілі гендерних ролей у цих галузях.

Слід зауважити, що гендерне питання не отримало значного поширення серед викладацького складу та курсантів закладів вищої освіти системи Міністерства внутрішніх справ України (далі – ЗВО МВС). Підготовка поліцейських визнається основою забезпечення внутрішньої безпеки держави. З урахуванням різноманітних викликів сучасного світу, таких як злочинність, тероризм та інші загрози, важливою стає й фізична підготовка, що відповідає сучасним вимогам [2, с. 245].

Законодавство України чітко визначає вимоги до кандидатів на службу

в поліції, включаючи рівень фізичної підготовки. Однак існують прогалини у підготовці жінок-курсантів у ЗВО МВС, де фізична підготовка майбутніх поліцейських залишається на середньому рівні. Основні причини цього пов'язані з анатомо-фізіологічними особливостями жіночого організму та різними чинниками навколишнього середовища. Тому важливою стає адаптація методики організації фізичної підготовки для жінок-курсантів з урахуванням цих особливостей [4, с. 160].

На міжнародному рівні все більш актуальною стає необхідність об'єднання зусиль урядів та спортивних організацій з метою використання можливостей спорту для розвитку гендерної рівності та підвищення якості підготовки поліцейських незалежно від їх статі.

Подолання прогалин у підготовці жінок-курсантів у ЗВО МВС вимагає впровадження модернізованих навчальних програм зі спеціальної фізичної підготовки, а також адаптації методики організації спортивних занять з урахуванням статевих особливостей та анатомо-фізіологічних різниць між чоловіками та жінками.

Підготовка курсантів-жінок у системі МВС вимагає комплексного підходу, що враховує особливості жіночого організму та специфіку їхньої майбутньої професійної діяльності. Одним із головних аспектів такої підготовки є вибір методики, яка забезпечить ефективний розвиток фізичних якостей, необхідних для виконання службових обов'язків, з урахуванням збереження жіночого вигляду та статури [2, с. 245].

Однією з ключових складових фізичної підготовки є розвиток м'язової системи. Правильний підбір комплексу вправ є важливим аспектом для курсанток, оскільки він повинен забезпечити не лише ефективність тренувань, а й збереження жіночої фізіології. Крім того, важливим елементом підготовки є навчання спеціальних прийомів затримання злочинця та самозахисту. На практиці курсанти-жінки та чоловіки часто вивчають однакові системи прийомів, що не завжди ефективно для жіночого організму. Тому доцільним є вивчення окремої системи жіночих прийомів, які б враховували фізичні можливості та анатомічні особливості жінок [3, с. 72].

Результати досліджень підтверджують, що оптимальне планування фізичних навантажень у жінок-курсантів є ключем до успішної підготовки. Врахування статевих особливостей та вибір спеціальної методики підготовки є важливими кроками у забезпеченні ефективності навчання. На сьогодні існує чимало прогалин у системі підготовки жінок-курсантів у ЗВО МВС. Подальші дослідження мають спрямовуватися на розроблення та впровадження прогресивної методики, яка враховуватиме гендерний підхід у викладанні фізичної підготовки.

Таким чином, гендерні особливості мають значний вплив на процес підготовки поліцейських у закладах вищої освіти системи МВС. Збалансоване урахування цих особливостей сприяє покращенню якості підготовки кадрів, що забезпечують безпеку та порядок у суспільстві.

Перелік використаних джерел:

1. Добровольський В. Удосконалення фізичної підготовки курсантів-жінок вищих військових навчальних закладів : дис. ... канд. наук з фіз. виховання і спорту : 24.00.02. Військовий інститут Київського нац. у-ту імені Тараса Шевченка. Київ, 2018. 250 с.
2. Логвиненко М. Гендерний підхід до фізичної підготовки жінок-курсантів у закладах вищої освіти системи Міністерства внутрішніх справ України: теоретичне осмислення. Молодий вчений. № 2 (78). 2020. С. 243-246.
3. Півень О. Професійно-прикладна фізична підготовка студенток вищих гуманітарних навчальних закладів. Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві: зб. наук. пр. Східноєвропейського національного університету ім. Л. Українки. Луцьк, 2010. С. 70–73.
4. Романчук С.В. Фізична підготовка жіночого контингенту Збройних Сил України в системі професійної діяльності України : навч. метод. посіб. Житомир : ЖВІ НАУ, 2019. 176 с.

Дерев'янка Крістіна Віталіївна,
викладач кафедри адміністративного
права, процесу та адміністративної
діяльності Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
старший лейтенант поліції

**ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ
В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ**

Введення правового режиму воєнного стану стрімко поклало неабиякий кластер різновидів відповідальності як на громадян нашої країни, яка захищається, так і на органи державної влади та її представників, які в екстремальних умовах були вимушені пристосовуватись до нової реальності, запроваджувати нововведення та підлаштовувати сучасне законодавство під наявність активно діючого супостата.

Масив питань, які першочергово постали перед органами Національної поліції, потребували від правоохоронців наявності фізичних, особистісних та професійних навичок та якостей, які й дали змогу нашій країні утримати державний устрій і вчасно відреагувати на посягання на недоторканність кордонів країни, а отже, наскільки це можливо, зберегти території, життя та здоров'я, права і свободи своїх громадян, приймаючи до уваги рівень жорстокості, агресивності і безжалісності ворога.

Основними задачами, які стрімко постали перед органами Національної поліції, були відповідність кадрів, вимушене обмеження прав та свобод людини та громадянина, балансування із законопроектним співпадінням з